

Postanowieniem z dnia 13.06.2017r. sprostowano oczywistą omyłkę pisarską w wyroku w ten sposób, że w jego sentencji w punkcie II. w miejsce błędnie wskazanego dnia zatrzymania „27.04.2016r.” wpisano prawidłowo „27.07.2016r.”

Miernik

Sygn. akt II K 431/16

PR Ds. 907.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 marca 2017r. i 6 czerwca 2017r.

sprawy **G. M.**,

s. Z. i A. z d. W.,

ur. dnia (...) w L.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 27 lipca 2016r. w Ś. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki S. o nr. rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego G. M. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 10 zł (dziesięć 00/100 złotych) każda,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie dnia 27.04.2016r. od godz. 07.20 do godz. 17.30 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny i karę tę w tej części uznaje za wykonaną w zakresie dwóch stawek dziennych grzywny,

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat,

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27.07.2016r.,

V. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł (pięć tysięcy 00/100 złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

VI. zwalnia oskarżonego od kosztów postępowania i opłaty, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 431/16

UZASADNIENIE

G. M. mieszka w L.. W dniu 27 lipca 2016 r. wracał promem z Y. do Ś.. Na promie spożywał alkohol w postaci piwa. Zjeżdżając z promu G. M. został zatrzymany do kontroli drogowej na ul. (...) w Ś.. Oskarżonego poddano badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem 0,55 mg/l o godz. 07:21, 0,54 mg/l o godz. 07:38, 0,43 mg/l o godz. 08:21 i 0,45 mg/l o godz. 08:23. Oskarżonemu zatrzymano prawo jazdy i osadzono w PdOZ K. w Ś..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego G. M. k. 9,91 akt,
- zeznania świadka I. K. k. 22, 93-95 akt,
- protokoły badania alkometrem k. 2 i 3 akt,
- protokół zatrzymania G. M. k. 5 akt.

W toku postępowania zarzucono G. M. popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k. tj. to, że w dniu 27 lipca 2016 r. w Ś. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki S. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

G. M. na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że na stałe mieszka w L., zaś dorywczo pracuje w Norwegii jako kierowca busa dostawczego. Wyjaśnił, że w dniu 26 lipca 2016 r. około godziny 22:00 wypłynął promem z Y. do Ś., na prom wjechał samochodem marki S. (...). Dalej wyjaśnił, że na promie spożywał alkohol w postaci trzech piw, z których ostatnie wypił ok. godz. 01:00. Wyjaśnił, że gdy prom dobił do Ś. wsiadł do samochodu i zjechał z promu. Nadto oskarżony wyjaśnił, że ma problemy z żołądkiem i przepuklinę żołądka oraz nadkwasowość. Wyjaśnił, że na ul. (...) w Ś. został zatrzymany do kontroli drogowej i poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Dodał, że z Norwegii wracał ze swoim kolegą E. B.. Wyjaśnił, że wsiadając do samochodu czuł się dobrze i nie zdawał sobie sprawy z tego, że znajduje się pod wpływem alkoholu. Na rozprawie w dniu 28 marca 2017 r. oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie składał wyjaśnień, jednakże podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego G. M. k. 9, 91 i 100 akt.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania przygotowawczego i podtrzymane na rozprawie w dniu 28 marca 2017 r. są wiarygodne, za wyjątkiem ilości spożytego alkoholu (co wynika z opinii biegłych odnoszącej się do wyniku pomiaru). W tym zakresie są one zaniżone. W pozostałej części są one zgodne z ustalonym stanem faktycznym i zbieżne z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, potwierdzają je dowody w postaci zeznań świadka funkcjonariusza Policji I. K. oraz dowody z dokumentów. W szczególności fakt stanu nietrzeźwości potwierdza badanie urządzeniem A.-sensor AS IV – nr (...).

W postępowaniu przesłuchano w charakterze świadka **I. K.** Świadek zeznał, że w dniu 27 lipca 2016 r. pełnił służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie miasta Ś. wraz z asp.szt. K. B.. Świadek zeznał, że około godziny

07:20 na ul. (...) w Ś. zatrzymali do kontroli samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...), którego kierowcą okazał się G. M.. Dalej świadek zeznał, że poddali G. M. badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami przekraczającymi dopuszczalną ilość i w związku z powyższym zatrzymali mu prawo jazdy, a następnie go przetransportowano i osadzono w PdOZ K. Ś..

Dowód:

- zeznania świadka I. K. k. 22, 93-95 akt.

Zdaniem Sądu zeznania tego świadka są wiarygodne. Są one zgodne i z wyjaśnieniami oskarżonego i z dowodami z dokumentów. Nie ujawniły się jakiegokolwiek wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadka. Zeznania te są spójne, logiczne i stanowią relację z przeprowadzonej kontroli w dniu zdarzenia.

W postępowaniu przesłuchano w charakterze świadka **K. B.** (k. 92-93 akt). Świadek zeznał w przedmiocie prawidłowości działania urządzeń A. B. i Alko Sensor. Świadek zeznał, że nie pamięta zdarzenia z dnia 27 lipca 2016 r. i oskarżonego G. M..

Sąd zeznaniom świadka dał wiarę. Świadek opisał przebieg badań urządzeniami A. B. i Alko Sensor, kolejność ich użycia, możliwość wystąpienia błędów, potwierdził również, że urządzenia były legalizowane. Zeznania są spójne, logiczne i konsekwentne. Nadto Sądowi nie nasunęły się z urzędu żadne wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadka. Świadcowi nie zależy również na konkretnym rozstrzygnięciu, ponieważ nie jest związany z żadną ze stron postępowania. Przebiegu jego może świadek nie pamiętać z uwagi i na upływ czasu i na ilość podobnych interwencji.

Dowód:

- zeznania świadka K. B. k. 92-93 akt.

W sprawie zgromadzono dokumenty tj. protokoły badania alkometrem k. 2 i 3 akt, protokół zatrzymania oskarżonego k. 5 akt, dane o karalności k. 18-20 akt, dane osobopoznawcze k. 23 akt, opinię Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej G. (...) z dnia 17 lutego 2017 r. k. 76-83 akt.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie należało dać wiarę tym dowodom, albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności. Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione organy i w sposób przewidziany prawem.

W ocenie Sądu opinia biegłych jest pełna jasna i wewnętrznie spójna. Biegli zapoznali się z materiałem dowodowym całym, a w opinii wskazali z czego jakie wnioski wysnuwają.

Oskarżony G. M. mieszka w L.. Ma wykształcenie zawodowe. Jest kawalerem. Z zawodu jest handlarzem, sprzedawcą. Oskarżony pracował dorywczo jako kierowca na terenie Norwegii. Jest właścicielem samochodu o wartości 15.000 zł. Oskarżony był karany. Stan zdrowia oskarżonego nie jest dobry, ma niezłośliwego raka przełyku i przepuklinę układu pokarmowego. Nie był leczony odwykowo ani psychiatrycznie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego G. M. k. 9,89-91 akt,

- dane o karalności k. 18-20 akt,

- dane osobopoznawcze k. 23 akt,

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu M. G. dopuścił się czynu bezprawnego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość jest więcej niż znikoma.

Mając na względzie, że oskarżony jest zdalny do przypisania mu winy, Sąd uznał, że dopuścił się on zarzucanego mu czynu tj. tego, że w dniu 27 lipca 2016 r. w Ś. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki S. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 1 k.k.

Przedmiotem ochrony wskazanego wyżej przepisu jest bezpieczeństwo w ruchu m.in. lądowym. Czyn z art. 178a § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym. Popelnia je ten, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Prowadzi – oznacza przede wszystkim kieruje nim. Pojazdem mechanicznym jest bezspornie samochód (pojazd wprowadzany w ruch przez znajdujący się w nim silnik). Przestępstwo to może być popełnione wszędzie tam gdzie odbywa się ruch pojazdów, w szczególności jest to droga publiczna. Popelnia je ten, kto prowadzi pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości (stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115 § 16 pkt 1 – tj. stanem nietrzeźwości jest stan, w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość). Przestępstwo może być popełnione jedynie umyślnie. Omawiany występki ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Nie można przypisać sprawcy popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a, w wypadku gdy miał podstawy sądzić, że spożyty przez niego alkohol - ze względu na znaczny (nie jak w niniejszej sprawie) wpływ czasu - uległ spaleniowi, a nie nastąpiło to z powodu zbyt powolnego metabolizmu, o którym sprawca nie wiedział. Ustawa nie przewiduje odpowiedzialności za nieumyślne prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.

W przedmiotowej sprawie na korzyść oskarżonego przemawia to, że prowadzi ustabilizowany tryb życia. Okolicznością łagodzącą jest również fakt przyznania się do zarzucanego mu czynu.

W niniejszej sprawie na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że prowadził auto w stanie wysokiej nietrzeźwości. Nie wydarzyło się nic pilnego, czym można byłoby wytłumaczyć konieczność prowadzenia samochodu przez oskarżonego. Podkreślić trzeba, że oskarżony będąc wysoce nietrzeźwym kierował autem i wiozł swojego kolegę, co jest wysoce naganne. Nadto na niekorzyść przemawia to, że oskarżony był wcześniej karany.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że w niniejszej sprawie koniecznym jest orzec wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 10 zł (dziesięć złotych) każda. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd omyłkowo zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania dnia 27 kwietnia 2016 r. od godz. 07:20 do godz. 17:30 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny. Oskarżony został zatrzymany w dniu 27 lipca 2016 r., dlatego Sąd sprostował postanowieniem z dnia 13 czerwca 2017 r. datę zatrzymania. Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie wyżej omawiane okoliczności w jakich oskarżony dopuścił się czynu, w tym nade wszystko to, że znajdował się pod znacznym wpływem alkoholu, który w znacznym stopniu upośledzał jego zdolności psychomotoryczne jako kierowcy. Kierował on w miejscu o dużym natężeniu ruchu, przy zjeździe z promu licznej ilości samochodów i osobowych i ciężarowych. Te okoliczności znaczą czyn oskarżonego znaczną społeczną szkodliwością i każą ocenić stopień jego winy również jako znaczny. Taka kara spełni swoje cele prewencji indywidualnej, a nadto powinna spełnić wszystkie swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd nie mógł uwzględnić wniosku obrońcy o warunkowe umorzenie postępowania albowiem oskarżony był już karany za przestępstwo umyślne, a i z tego względu, że byłoby to zbyt dużą łagodnością.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat. W ocenie Sądu na taki okres koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego. Oskarżony wykazał się całkowitym lekceważeniem porządku prawnego obowiązującego kierowców. Zachował się w sposób nieodpowiedzialny, w sposób, który wskazuje

na to, że nie może on w ocenie Sądu uczestniczyć przez taki czas w ruchu drogowym jako kierowca pojazdów mechanicznych. W takim stanie nietrzeźwości w jakim był oskarżony występują zakłócenia psychomotoryczne, opóźnione są reakcje kierowcy na bodźce zewnętrzne, kierowca nie reaguje dostatecznie szybko, w sposób spowolniony analizuje zdarzenia na drodze. Taka nieodpowiedzialność oskarżonego jako kierowcy musiała spotkać się z odpowiednim zastosowaniem środka karnego.

Na podstawie art. 63 § 2 k.k. Sąd na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 lipca 2016 r.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie świadczenia wobec oskarżonego w niniejszej sprawie jest obligatoryjne, zaś Sąd wymierzył je w możliwie najniższej wysokości.

Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów postępowania i opłaty, którymi obciążył Skarb Państwa. Zmieniła się sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe oskarżonego po zatrzymaniu jego prawa jazdy. To w sposób znaczny ograniczyło jego możliwości zarobkowania.